

στην εἰς τὰς ἐκκλησίας μας. Ὅτι ὅμως αἱ Γραφαὶ δὲν εἶνε διαδεδομένα ὅσον ἔπρεπε εἰς τὴν Ἰταλίαν, πρέπει ν' ἀποδοθῇ νομίζω εἰς ἔλειψιν δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐνδιαφύσεως ἐκ μέρους τοῦ κλήρου. Ἀλλὰ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πεπαιδευμένους, δύναμαι νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι πολλοὶ γνωρίζουσι τὰς Γραφὰς κατὰ βάθος, καὶ ἀναγινώσκουσιν ὅχι μόνον τὴν ἐκκλησιαστικῶς ἀθηναικὴν μετάφρασίν της, ἀλλὰ καὶ ἄλλας μεταφράσεις.

Ἡ Λουκία ὑπῆρξε λίαν εὐγνώμων, καὶ, ὡς ἤλιπεν ὁ ἱατρὸς, ἀνεγίνωσκε μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως θεωμένη τὴν θάλασσαν. Πολλὰκις δὲ μάλιστα περιέγραψεν εἰς αὐτὸν τὰς συγκρούσεις τῶν κυμάτων, ὅσας εἶχε θεωρήσει ἀπὸ τῆς κλίνης της. Ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ θάλασσα καὶ ἀναγνώσις κατέστησαν ἤττον ἐνδιαφέρουσαι, ὁ δὲ Ἄντωνιος, ὅστις ἠγρύπνει μετὰ μητρικῆς οὐτως εἰπεῖν στοργῆς ἐπὶ τῆς ἀσθενοῦς του, συνησθάνθη ὅτι ἔπρεπε νὰ τῆς εὕρῃ νέαν ἄλλην ἐνασχόλησιν. Κατ' ἀρχὰς ἐπρότεινεν εἰς αὐτὴν νὰ τῷ ἀναγνώσκη καθ' ἑκάστην ἐν κεφάλαιον τοῦ Μαντζόνι. Μετὰ τοῦτο δὲ ἀνεγίνωσκεν αὐτὸς εἰς ἐκείνην σκηνὴν τινὰ τοῦ Σαίξπηρ, ἵνα τελειοποιήσῃ, ὡς ἔλεγε, τὴν ἀγγλικὴν του προφοράν. Αἱ ἀναγνώσεις αὗται προσεκάλουν τὸν ἀργυρότερον τῆς Λουκίας γέλωτα, ὅστις τοσοῦτον εὐαρέστως ἤχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ἄντωνίου, καὶ ὃν τοσοῦτον ἀσμένως συνημερίζετο, μολονότι ἀφορμὴ του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦτο ἢ οὐχὶ τοσοῦτον ἄφορος ἀγγλικὴ προφῶν τοῦ ἰταλοῦ ἱατροῦ.

(Ἐπιτελεσθῆναι)

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΟΛΩΝ

Αὐστραλία.

Καλὸν πρᾶγμα εἶνε τὸ νὰ ἔχῃ ἔθνος τι ἀποικίας, ἀλλὰ πολὺ κάλλιον βεβαίως τὸ νὰ συντελῇ εἰς τὴν γέννησιν νέου τινὸς ἔθνους ἄλλου. Οἱ Ἄγγλοι, φέρ' εἰπεῖν, οἵτινες ἀποκαλοῦσι τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐξαδέλφους, λέγοντες: «οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἐξαδέλφοι ἡμῶν», δύνανται ἤδη νὰ λέγωσιν: «οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ ἐξαδέλφοι ἡμῶν», καὶ θὰ σεμνύνωνται ἐπὶ τῇ προσωνυμίᾳ ταύτῃ ἡμέραν τινα' διότι ἡ Αὐστραλία μετ' οὐ πολὺ θὰ καταπλήξῃ τὴν οἰκουμένην διὰ τῆς τεραστίως ἀναπτύξεώς της κατὰ πάντας συγχρόνως τοὺς κλάδους, καὶ τὸ θέαμα, ὅπερ ἀπὸ ἐκείτων εἴκοσι πέντε ἡδὴ ἐτῶν θαυμάζομεν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, ὅσονοῦπω θὰ παρασταθῇ ἐπι λαμπρότερον ἐν Αὐστραλίᾳ.

Α'

Ὁ πρὸ δεκαετῶν ἐπίσκεπτόμενος τὴν πόλιν Βρισβάνην, πρωτεύουσαν τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ ἐπαρχίας Κουηνσλάνδης, οὐδὲν ἄλλο ἠδύνατο νὰ ἴδῃ ἢ ἕκτασιν ἄδενδρον, ῥῆγμα τι ἐν ἀπεράντῳ δάσει, ὅπερ αἱ χεῖρες τῶν λευκῶν ἀπέκοψαν. Ἡ γυμνὴ ἐκείνη ἕκτασις εἶνε σήμερον πόλις μεγάλη,

ἔχουσα καλὰς ὁδοὺς φωτιζομένας διὰ φωταερίου, οἰκοδομήματα μεγαλοπρεπῆ καὶ . . . ἕξ καθημερινὰς ἐφημερίδας. Οὐδεὶς δὲ ἀγνοεῖ ὅτι τὰ δύο πρότιστα ἀπαρκίτητα πράγματα ἐν Ἀγγλικῇ ἢ Ἀμερικανικῇ ἀποικίᾳ εἶνε ἐφημερίαι καὶ σκευὸς πρὸς βράσιν ὕδατος. Καὶ ὄντως τέσσαρες Ἀγγλοσάξωνες, ἅμα κατασαθέντες ὅπου δῆποτε τῆς γῆς, πρότιστα πάντων φροντίζουσι νὰ παρασκευάσωσι τέτοιον καὶ νὰ ἰδρῶσιν ἡμερήσιον πολιτικὸν ὄργανον. Ὅθεν ἐν μόνῃ τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Κουηνσλάνδης ἦτις μόλις εἶνε τὸ τέταρτον τῆς πεπολιτισμένης Αὐστραλίας, ὑπάρχουσι ἐπτά καὶ εἴκοσι ἐφημερίδες!, ἐν δὲ τῇ μεσημβρινῇ Νέα Οὐαλλία ἐκατὸν ἕνδεκα, ἐν δὲ τῇ Συδνὴν μόνῃ δεκατέσσαρες. Καὶ ναὶ μὲν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εἶνε ἐβδομαδιαῖα τὰ φύλλα σχεδὸν πάντα, ἀλλ' οὐχ ἤττον ἱκανῶς ἀποδεικνύουσι τὴν διανοητικὴν δραστηριότητα, ἐξ ἧς εὐκόλως τις εἰκάζει καὶ περὶ τῆς ὕλικῆς δραστηριότητος τοῦ χθεςτινοῦ τούτου λαοῦ.

Ἡ πόλις Βρισβάνη εἶν' ἐκτισμένη ἐπὶ τοῦ δωανύμου ποταμοῦ, ὃν ἀναπλέων τις εὐαρέστως βλέπει ἐκατέρωθεν μὲν κοσμομένης τὰς ὄχθας διὰ καταρῦτων λόφων, χυτηρίων, σχοινοποιείων, ἐπαύλεων, μίγματος δασῶν παρθένων, κατοικιῶν κομψῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων, ἐν δὲ τῷ ποταμῷ ἰστιοφόρα τινα, ἀτμόπλοια, μεγάλα πλοῖα ἠγκυροβολημένα, καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων ἀνθρώπους μέλανες, λευκοὺς, κιτρινοὺς, Ἄγγλους, Ἰθαγενεῖς, Κινέζους, σύμφυρα παρθαλὸν καὶ ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Αἱ κατοικίαι εἶνε κατεσκευασμέναι αἰ μὲν ἐκ κορμῶν δένδρου καὶ σανίδων ἀκόμψως συνηρισμένων ὑπὸ τῶν πρώτων κατοίκων, οἵτινες ἐβιάζοντο νὰ παρασκευάσωσιν ὅσον τάχιστα ὁποῖου δῆποτε εἶδους στέγην, αἱ δὲ ἐκ λίθων πελεκητῶν καὶ διὰ μαρμάρων καὶ γλυφῶν κεκοσμημέναι. Παραπλεύρως ἐκκλησίας τινὸς νεοδημητου ὑπάρχει μάνδρα ζῶων, πρὸ τῆς θύρας ἐμπόρου τινὸς τοῦ συρροῦ σωρὸς κενῶν λευκοσιδητῶν κουτιῶν, φιάλαι συντετοιμημέναι, ἐν γένει παντοῖα πράγματα ἄχρηστα, ἀμελῶς ἐρριμμένα, καὶ ὅμοια πρὸς σκωρίας παντοίας ὕλης κατατηχεύσας ὑπὸ τοῦ παμφάγου πυρὸς τῆς ἀποικιακῆς δραστηριότητος. Αἱ ὁδοὶ εἶνε μεσταὶ ἀμαξῶν συρρομένων ὑπὸ δύο ἵππων. Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα βριθουσι σιδήρου, γεωργικῶν ὀργάνων, ἵππικῶν σκευῶν καὶ ἐν γένει παντὸς ὅ τι δεικνύει τὸ ἐργατικὸν τῶν κατοίκων.

Ἀλλὰ δυστυχῶς, καὶ τοι ἡ μέθη δὲν εἶνε κοινή, ἐν Κουηνσλάνδῃ ὑπάρχουσι πολλοὶ φιλοπόται. Τὰ χρυσορυχεῖα εἶνε τὸ δυσχεροτάτον πάντων τῶν εἰδῶν τοῦ πλούτου, διότι συντείνουσιν εἰς τὴν ἀνηθικότητα τοῦ λαοῦ. Ὁ εὐκόλως κερδαίνων εὐκόλως καὶ δαπανᾷ, καὶ οἱ ἐργάται συνήθως δαπανῶσι τὰ κέρδη των εἰς τὸ πίνειν. Ἀλλὰ κατὰ καλὴν τύχην τῆς Αὐστραλίας ἀπὸ τινων ἐτῶν σιδηρορυχεῖα καὶ ἀνθρακωρυχεῖα ἀντικαθίστῳσιν ἡδὴ τὰ χρυσοφόρα κοιτάσματα' ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι ὄ-

νους, ἀπερασίωθη πάντες ἀδιακρίτως νὰ φοβούον-
ται! Ἐξήλθον τῆς πόλεως οἱ ἄνδρες οἱ μαχηταὶ καὶ
ματ' ὀλίγην ὥραν ἀνεκάλυψαν κατεσκευασμένους
μαύρους παρὰ τὴν ὄχθην τινὸς λίμνης. Οἱ δύ-
μοιοι καταληφθέντες ἀπροσδοκῆτως προσεπά-
θησαν νὰ διαφύγωσιν· ἀλλὰ ποῦ; ἰδόντες δ' ἔ-
αυτοὺς περιζωσμένους πανταχόθεν ὑπὸ πολυπλη-
θοῦς στίφους, ἔντρομοι κατέπιπτον εἰς τὴν λί-
μνην πρὸς ἀποφυγὴν τῶν σφαιρῶν, αἰτινες ἐσύρι-
ζον δισχίζουσαι τὸν ἄερα. Ἐπὶ τῆς ἀνακινουμέ-
νης ἐπιφανείας τῆς λίμνης ἐφαίνοντο μακρόθεν με-
λανά τινα σημεῖα, αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀθλίων, αἴτι-
νες ἐξαφανίζομεναι ἐν τῷ ὕδατι ἀνέδυσον ἄλιον.
Γνωστὸν δὲ ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς οὗτοι εἶνε ἄριστοι
κολυμβηταὶ καὶ ἠλιπίζον ὅτι θὰ ἀπαυδήσωσιν οἱ
λευκοὶ οἱ παρατεταγμένοι παρὰ τὴν ὄχθην καὶ
ἀδιαλείπτως πυροβολοῦντες. Ἄλλὰ ποῦ νὰ ἀπυ-
δήσωσιν; ἡ ἐκδίκησις εἶνε ὑπόμονος καὶ οἱ σκα-
παεῖς τῆς προόδου τότε μόνον ἀπεχώρησαν, ἀφ'
οὐ εἶδον καὶ τὸ τελευταῖον πτώμα ἐπιπλέον ἐπὶ
τῆς ἐρυθρᾶς ἐπιφανείας τῆς λίμνης.

[Ἐπιπέδον τῆς λίμνης.]

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier].

Ἐπιστήμη καὶ πατρις.

Μεταξὺ τῶν παραδειγμάτων τῆς τελεσφόρου
συνδρομῆς, ἣν ἡ ἐπιστημονικὴ μεγαλοφυΐα παρέ-
σχε κατὰ καιροὺς εἰς τὴν ἄμυναν ἔθνους τινός,
δὲν ὑπάρχει λαμπρότερον τῆς ἡρωϊκῆς ἀντιστά-
σεως τῶν Συρακουσῶν, ὅτε πρὸ δύο χιλιάδων ἐ-
τῶν ἐπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων.

Οἱ Συρακούσιοι, προσβληθέντες ὑπὸ τοῦ Μαρ-
κέλλου κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐφο-
βήθησαν ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶσι ν' ἀνθίσωσιν εἰς τὴν
τοιαύτην βίαν καὶ δύναμιν, μετὰ φρίκης δὲ ἀ-
νελογίζοντο τὴν ἐπιεικέμενην ἄλωσιν τῆς πόλεως,
λησμονήσαντες ὅτι ἐντὸς τῶν τειχῶν αὐτῆς ὑ-
πῆρχε μέγας πολίτης, γεωμέτρης ἔχων μεγαλο-
φυΐαν ἔξοχον καὶ διακαῆ φιλοπατρίαν.

«Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τοῦ Ἀρχιμή-
δους, λέγει ὁ Πλούταρχος¹, ἅμα τοῖς μὲν πεζοῖς
ἀπὴντα τοξόμακά τε παντοδαπὰ καὶ λίθων ὑ-
πέρογκα μεγέθη, βρίζω καὶ τάχει καταφερομέ-
νων ἀπίστω καὶ μηδενὸς ὄλωσ τὸ βροῖθος στέγον-
τος, ἀθρόους ἀνατρεπόντων τοὺς ὑποπίπτοντας
καὶ τὰς τάξεις συγχεόντων, ταῖς δὲ ναυσὶν ἀπὸ
τῶν τειχῶν ἄνω υπεραιωρούμεναι κεραῖαι, τὰς
μὲν ὑπὸ βροίθους στηρίζοντος ἄνωθεν ὠθοῦσαι κα-
τέδυσον εἰς βυθόν, τὰς δὲ χερσὶ σιδηρᾶς ἢ στό-
μασιν εἰκασμένοις γεράνων ἀνασπῶσκι πρῶραθεν
ὄρθας ἐπὶ πρύμναν ἐβάπτίζον, ἢ δι' ἀντιτόνων ἔν-
δον ἐπιστροφόμεναι καὶ περιηγόμεναι τοῖς ὑπὸ
τὸ τεῖχος πεφυκόσι κρημνοῖς καὶ σινοπέλοις προ-
ήρασον, ἅμα φθόρῳ πολλῶ τῶν ἐπιβάτων συν-
τριβομένων».

1. Βίος Μαρκέλλου.

ΤΟΜΟΣ ΙΑ' — 1881.

Ὁ Διόδωρος, ὁ Ἰέρων καὶ ὁ Πάππος λέγουσιν,
ὅτι ὁ Ἀρχιμήδης ἐπυρπόλησε τὸν στόλον τῶν
Ῥωμαίων, συγκεντρώσας τὴν ἠλιακὴν θερμότητα
διὰ καυστικῶν κατόπτρων. Πειράματα θετικὰ
ἀπέδειξαν ὅτι ἐὰν ὁ μέγας μηχανικὸς μετεχει-
ρίσθη κάτοπτρα ἐπίπεδα, δυνατὰ εἶναι τὰ ὑπὸ
τῶν ἀρχαίων τούτων ἱστορικῶν λεγόμενα. Ὁ
Buffon, ἐξκριθῶσας τῷ 1747 τὸ σπουδαῖον
τούτο πείραμα, ἐπεβεβαίωσε τὰ ἀποτελέσματα
τῶν κατόπτρων τοῦ Ἀρχιμήδους. Διὰ συστήμα-
τος 168 ἐπιπέδων κινητῶν κατόπτρων, ταυτο-
χρόνως κινουμένων, ἀνέφλεξε ξύλον καὶ ἔτακε μό-
λυθον εἰς 150 ποδῶν ἀπόστασιν. «Πάντες οἱ
λοιποὶ Συρακούσιοι σῶμα τῆς Ἀρχιμήδους πα-
ρασκευῆς ἦσαν, λέγει ὁ Πλούταρχος. ἡ δὲ κι-
νοῦσα πάντα καὶ στρέφουσα ψυχὴ μία. . . Τέλος
δὲ τοὺς Ῥωμαίους οὕτω περιφόβους γεγονότας ὁ-
ρῶν ὁ Μάρκελλος, ὥστ', εἰ καλῶδιον ἢ ξύλον ὑ-
πὲρ τοῦ τεύχους μικρὸν ὀφθεῖν προτεινόμενον,
τούτο ἐκείνο, μηχανὴν τινα κινεῖν ἐπ' αὐτοῦς Ἀρ-
χιμήδη βρόντας ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν, ἀπέ-
σχετο μάχης ἀπάσης καὶ προσβολῆς.»

Καὶ πιστεύομεν ὅσα ἡ ἱστορία ἀναφέρει περὶ
τοῦ μεγάλου τούτου ὑπερασπιστοῦ τῆς πατρίδος
του, ἀναμνησκόμενοι τὰς ὀφειλομένας αὐτῷ ἀ-
ναμνηστικῆς ἀνακλύσεις, τὰς μαρτυρούσας
τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρός. Τῷ ὅντι, ὁ Ἀρχιμήδης διὰ
τῶν ἔργων αὐτοῦ ὑπερέχει τῶν μεγίστων μαθη-
ματικῶν. «Οἱ δυνάμενοι νὰ ἐνοήσωσιν αὐτὸν, λέ-
γει ὁ Leibnitz, ὀλιγώτερον θαυμάζουσι τὰς ἐ-
φευρέσεις τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν τῶν νεωτέρων
χρόνων». Ὁ διάσημος μαθηματικὸς Lagrange,
εἶπε περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐδημιούργησε τὴν μηχανικὴν
τῆς ἀρχαιότητος.

Εἰς τὸν Ἀρχιμήδην ὀφείλεται ὁ τετραγωνι-
σμός τῆς παραβολῆς καὶ ἡ ἀνακλύσις τῆς με-
ταξὺ τῆς σφαίρας καὶ τοῦ κυλίνδρου ἀναλογίας.
Τὸ θεώρημα τοῦτο εἶναι ἐν τῶν σπουδαιότερων
τῆς γεωμετρίας. Αὐτὸς ἐπενόησε καὶ τὴν ἔλικα
ἢ κοιλίαν τοῦ Ἀρχιμήδους, τὴν ἐπώνυμον αὐ-
τοῦ ὑδροστατικὴν ἀρχήν, τὴν θεωρίαν τοῦ μο-
χλοῦ καὶ τῶν ἐν τοῖς ὑγροῖς βυθίζομένων σωμά-
των. Ὁ βασιλεὺς Ἰέρων ἐνετείλατο αὐτῷ νὰ κα-
τασκευάσῃ πλοῖον μέγιστον, τὸ ὅποιον ἦτο, καθ'
ἂ περιγράψῃ ὁ Ἀθήνηδης, ἔργον καταπληκτικόν.

Ὁ Ἀρχιμήδης δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ σώσῃ τὴν
πατρίδα του. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐκυρίευσαν τὰς Συρα-
κούσας ἐξ αἰφνιδίας ἐπιβολῆς, ὁ δὲ Ἀρχιμήδης ἐδο-
λοφονήθη παρὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Μαρκέλλου ὑπὸ
Ῥωμαίου στρατιώτου. Κατὰ τὸν Τίτον Λίβιον, ὁ
γεωμέτρης ἐκάθητο εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐσκέπτετο
θεωρῶν τὰ σχήματα, τὰ ὁποῖα εἶχε χαράξει εἰς
τὴν ἄμμον, Ῥωμαῖος δὲ στρατιώτης ἀπέκτεινεν
αὐτὸν διὰ τοῦ ξίφους.

Καταλείποντες τὴν ἀρχαιότητα καὶ προσεγγί-
ζοντες εἰς τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν, εὐρίσκομεν κατὰ
τοὺς πολέμους τῆς πρώτης Δημοκρατίας μεγάλα